

Гео Милев

Жестокият пръстен

В нощта след бледните хвалебни литургии
ти пращаш да ме свържат твоите слуги -
под тягостния свод на вечна пирамида
за страшни пиршества ме водиш, Сътворителю!

- О кървава глава във мойто блюдо!
сляп ужас на студената стена -
и призрачния път към призрачния свят отвъд,
през мрачни коридори,
сплетени в жесток

без изход пръстен -
вън:
(О, агнец бял! след пълнослънчева зора над Нил,
опръскан с кървави петна,
склонил
глава – без грях, без жалба, без порок...)

Бог говори:

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11300>]